

# "אבן מאסו הבונים"

כל מה ש"התשקורת" האלקטרונית והכתובה במדינת ה"וספים" - "הדמוקרטיה" מסתירה ממך עפ"י הוראה מגבוה.



**מוסר השכל**  
 כשנברא הברזל ונוצר הגרון התחילו האילנות מרתתים. אמר להם הגרון: מה לכם רועדים? אמרו לו האילנות: אכזר! הלא ענפינו (משפחותינו) תכרות ואת פירותינו (ילדינו) תקצץ. אויה לנו!

השיבם הגרון בתרועת נצחון: אם ה"ידיה" (משתפי הפעולה-המתוגמלים) לא מכס תהיה, אין אחד מכס ניזוק! (מעובד עפ"י ב"ר)

גיליון מס' 1 - ר"ח ניסן תשנ"ד

כתובת המערכת:

## עמותת משכן אהלים

רח' משה בקר 18, אזור התעשייה הישן, ראשל"צ 75359

טל. 03-9647614, פקס: 03-5364253

עורך: הרב עוזי אזולאי משולם הי"ו  
 מו"ל: עמותת משכן אהלים ראשל"צ  
 חברי המערכת: רות מקמל, שמעון פדל, הרב יצחק לחיאני, אורה שיפריס  
 סמדר מעטוף, דן רוסלר, זהבה אוזן, אביעד לוי וויתקין מלכה  
 גרפיקה: צפורה כבל, נעמה צור, אילנה לוי ודני עמנו דפוס: שמעון פדל

קורא יקר !

בשלהי שנת 1978, הוזמן הרב עוזי משולם למשרד השב"כ בירושלים, ע"י ברנש בשם "אילן רז" ממשרד ראש הממשלה. נאמר לרב עוזי להגיע לרח' בן-יהודה 2, ירושלים. (ראה צילום רצוף בזה) למשרד שהיה מצוי בקומה ב' תחת שם כיסוי "משרד-החקלאות" ! שם שאלו "אילן רז": "מה המחיר שלך" ? כשהרב עוזי השיב לו: "לגוי יש מחיר, ליהודי אין מחיר" הציע לו אילן רז "קואופטיבה" - כהגדרתו: "תגמול", תמורת שתיקה בפרשת ילדי תימן, מזרח ובלקן ! במשך השיחה ביניהם "הסביר" אילן רז איש השב"כ לרב עוזי מהו "המפעל הציוני", והרי הגדרתו: "מפעל" מורכב מ-2 חלקים, "בעלי מניות" ו"פועלים". "פועלים" - זה משוליה ועד מנכ"ל, אבל מנכ"ל צריך לזכור שהוא "פועל" אם ישכח זאת גם שוליה הוא לא יהיה אצלנו. ועוד מספר "פנינים" מהסטנוגרמה של השיחה:

\* "בזה הרגע אני מציע לך תפקיד מנכ"ל, את הגזר ! אם תסרב, תקבל את ה"מקל", את השוט !

\* נעשה לך "רצח אופיי" ואם זה לא יעזור "נפליל אותך" ! לשאלת הרב עוזי כיצד "יפליל" אותו, הרי



לאירוע יש עדים בשטח, בדרך כלל ? השיב אילן רז: "כי במדינה כאן, מותר לשופט "להאמין" למי שהוא רוצה. ועל "אימון" של שופט בד"כ אי אפשר לערער. וסמוך עלינו, שהשופט "ידע למי להאמין" ! כשהרב עוזי אמר לו שכל "הטכניקות האלו" אינן מפחידות אותו, השיב לו אילן רז: "קח כרטיס טיסה ועזוב את הארץ, אחרת תהפך ל-איקס" לשאלת הרב עוזי: למה כוונתך במילה "איקס" ? השיב לו אילן רז: "אתה יודע בדיוק. ואם לא, תדע בעתיד" ! הוא גם ציין לפני הרב עוזי "כלימוד הסטוריה לבחור צעיר ופקח", רשימה של "מתוגמלים" - "מקבלי הגזר". ומולם, רשימה של "עקשנים בודדים", דוגמת הרוש מ"ואדי סאליב", שקבל את ה"שוט" ו"צונן" בכלא. בין ה"מתוגמלים" הרבים בפרשה זו בקרב יהודי תימן ומזרח מצויים אישי ציבור "בכירים", רבנים "גדולים", ואקדמאים "דגולים". אחת מדרכי השיכנוע של אילן רז ואנשיו היא: למי אתם נלחמים ? הלא

בלאו הכי הקהילות שלכם "יתקעו לכם סכין בגב" ! - (לצערנו, יש בזה משהו ! אבל בדור הצעיר "דור האינתיפאדה המזרחית", חל שינוי מנטלי מהותי, בעזה"ש).

לפשע זה של העלמת, גניבת ומכירת ילדים ורכוש יקר של קהילות תימן מזרח ובלקן קשורים ראשי מפא"י והציונים הכלליים דאז, אגודת ישראל שמשרד הסעד באותה תקופה היה ברשותה, והפועל המזרחי ששרים בכירים בממשלה מטעמו היו קשורים בפרשה זו, שרות הבטחון הכללי והסוכנות היהודית בקשריה ובאמצעיה האדירים, משרדי ממשלה שונים, בתי תינוקות, בתי חולים, בתי קברות ועוד. כלומר: פשע ממוסד ומאורגן !

במשך השנים מאותה תקופה פשיעה ב-2 :

1. שתיקה ממוסדת מחפירה 2. השתקה ממוסדת אימתנית.

דיווח מאירועי התקופה האחרונה:

1. בחודש אלול סוף תשנ"ג, נשלח לכל חברי הכנסת והשרים המכתב המצולם בחוברת זו ומסומן בשם מסמך א'. למכתב זה, שנשלח 3 פעמים (פעמיים - כתזכורת) ענו 14 חברי כנסת בלבד ! וזאת אחר התזכורת השלישית, ורק בחודש כסלו תשנ"ד. חשוב לציין כי אף אחד מחה"כ של תנועת ש"ס - "התנועה הספרדית", לא הגיבו למכתב זה. גם ח"כ גמליאל "המתוגמל התימני התורן" !

2. בחודש כסלו נר שישי של חנוכה תשנ"ד - 14.12.93, "דנו" בכנסת בהצעה לסדר היום, שהגישו בענין ח"כ דוד מנע ורענן כהן. על "בדיחה" זו עיין במסמך ד'. חשוב לציין, כי במליאה נכחו 12 ח"כ בלבד !! למרות שבבנין היו ח"כ רבים. כמו"כ חשוב לציין, כי לא נכח במליאה ח"כ אחד מש"ס - "לרפואה" !!! והמבין יבין.

בכבוד רב,

העורך



לכבוד חבר הכנסת :

-----  
-----

ח"כ נכבד !

אנו פונים אליך בנוגע לפרשה ישנה וכאובה ביותר, פרשת גניבת ילדי תימן (ואיתם ילדים מעדות מזרח אחרות) שהתרחשה בעשור הראשון לקום המדינה.

על אף שמדינתנו צעירה בשנים, עשירה היא בפרשות מורכבות שחלקן התפרסם במשך השנים ואחרות נותרו עלומות. אולם לפרשה זו אין מקבילה בתולדות המדינה, מבחינת חומרתה, ממדיה והשלכותיה.

**יהודים מוכרים יהודים !!! למעלה מ - 1000 ילדים !!!**

וקשה עד מאד קשר השתיקה וההשתקה שנמשך עשרות שנים. כיום ברור, שבימי קום המדינה, התבצע בסודיות מרבית הליך ממוסד, יזום ומתוכנן של חטיפת ילדים. הליך זה, כלל הפעלת מערכת משומנת של גופי ממשל ששלטו במשרדי ממשלה שונים בהם: הסעד, הפנים, הבריאות, המשטרה והקליטה. המחלקה לביקורת הגבולות הייתה אז שותפה בפועל להוצאת ילדים מהארץ עם תעודות מזויפות.

באופן זה הועברו לארה"ב מאות ילדים ונמכרו בסכומי כסף גבוהים דאז -

**\$ 5000 לילד.**

שוק שחור בסחר ילדים - כהגדרת אחד מהמעורבים. כבתי חולים ומוסדות הילדים והתינוקות, התחוללה דרמה יום-יומית: בוימו מחלות ונמסרו הודעות כוזבות על מות הילדים להורים התמימים, שלא ידעו שילדיהם הם סחורה עוברת לסוחר.

בימים ההם, נתקלו ההורים ב"קיר אטום" בבקשתם לראות קבר.

ועד היום - בקשותיהם לקבלת תעודות פטירה נדחות !

הימים היו ימי מצוקה בכלל הישוב, והעליה ההמונית זרעה אי סדר בתחומים רבים.

ברור שכימים שכאלו, קל היה לבצע את הפשעים הנוראים ולטשטש בקלות את העקבות.

לאורך השנים, התעוררו גורמים שונים שגילו רגישות ואכפתיות לנוכח טרגדיה אנושית זו וניסו ללחוץ על הממשלות השונות לבדיקה יסודית של הפרשה באמצעות

### ועדת חקירה ממלכתית

בין הגורמים הנ"ל - חברי כנסת שהביאו את הנושא לדיונים בכנסת, ועד היום לא השיגה פעולתם מטרה זו.

אמנם, הוקמו מספר ועדות ברור, אך היות שהיו נטולות סמכויות חקירה, בפועל היו ועדות עקרות.

לאורך השנים הועברו פניות מצד גורמים שונים לאחראים שבמסגרת משרדיהם בוצעו פעולות בלתי חוקיות בפרשה זו, אך אלה הפכו ל"חרשים" ו"אילמים".

מדינת ישראל נדרשת ומסוגלת לקום ולחקור פרשה זו מראשיתה, הן למען המשפחות שהפכו לשכולות מכוח הודעה שבעל-פה .... והן למען חסנה המוסרי של המדינה. ויפה שעה אחת קודם.

האם ועדת חקירה לרצח ארלוזורוב או לשחיתות בספורט הישראלי כן, וילדי תימן לא ?

הננו פונים אליך בבקשה לתת ידך לתמוך בהקמת ועדת חקירה ממלכתית, לבדיקת חטיפתם ומכירתם של ילדי תימן.

כיום, מצוי חומר רב לועדת חקירה ממלכתית מתוך הארכיונים של משרדי הממשלה שהיו מעורבים בנושא זה. חומר זה נמצא בידי אזרחים העוסקים בנושא בדכקות רבה במשך שנים.

אנו תקווה כי תיענה לבקשתנו האנושית והזועקת - ברצון.

בכבוד רב,

אחות אסן אהליס

אשה בקר 18, רמת-3

איקור 75359



**הנידון: מידע חדש בפרשת ילדי תימן ועדות נוספות (מזרח ובלקן)  
שנעלמו בתקופת קום המדינה ונמכרו לחו"ל, או פרק על  
"הסוד השמור ביותר במדינה"**

הנני תלמיד החוג להסטוריה של עם ישראל באוניברסיטה העברית. באחרונה התחלתי לחקור את פרשת העלמותם של ילדים רבים מבני עדות המזרח (בעיקר העדה התימנית) בתקופת קום המדינה והעלייה ההמונית. מכיוון שהממצאים שניגלו לי הינם תמורים ביותר, ושונים לחלוטין מהתמונה התקשורתית המגמתית שהוצגה עד כה, חש אני בחובה מוסרית להעלותם בפניך, על אף שמודע אני להשלכות היכולות לגבוע ממידע זה.

עיקריהם של ממצאים אלו הינם:

- א. כידי מידע מוצק לפיו עד שנת 1952 נעלמו 1700 ילדים. אולם ההעלמות המסיביות נמשכו עד לאמצע שנות החמישים, ומושג לחיפה הכולל של התופעה ניתן ללמוד מסרטם האוכלוסין של משרד הפנים: מספר הילדים מעדות המזרח שנולדו בשנים ההן, ושנעלמו סבלי כל פרם על נורלם, עומד על כ- 4500. יצוין כי הוועדה שהקים רוח"ם לשעבר שמד כ- 1988 לבדיקת הנושא מדה בכ- 690 מקרים בלבד.
- ב. נראיונות שקיימתי עם משפחות רבות שילדיהן נעלמו, התברר שהגסיבות להעלמותם היו בד"כ דומות. נסעו כפני החורים שילדם חולה, וכעבור יום - יומיים רווח להם על פסידתו. אלה מהם שניסו לברר פרטים בנושא סולקו מהמשרדים אליהם פנו, ובמקרים מסויימים אף נעצרו.
- ג. הילדים נלקחו בכל רחבי הארץ, מסחנות עולים מגודדים ומאוכסחים, מ- 32 כתי חולים ומעשרות כתי תינוקות. בהליך מסודר ומתואם, שכלל מעורבות שרי ממשלה, חברי מפלגות הקואליציה (חילוניים משמאל ומימין, דתיים וחרדים), אנשים מהסוכנות היהודית ומארגונים יהודיים נוספים, נמכרו הילדים למשפחות מאמצות, בד"כ בחו"ל, תמורת סכומי כסף גבוהים מאד (5000 דולר לילד, הון עתק באותה תקופה). כתהליך זה היו מעורבים אנשים בודדים שונים, החל כפקידים ונהגים, דרך רופאים ואחיות, וכלה בשרים שמשרדיהם היו קשורים בעניין.
- ד. הכסף נועד לקופת המדינה, אך לא רק. חלקו נותב למפלגות הקואליציה, ובחלקו שולשל לכיס אנשים פרטיים שמיפלו בחטיפה וכסכידה...
- ה. על אף שלהורים נמסר שילדם (ולעיתים 2-3 מילדיהם) נפטר (נפטרו), מעולם לא הראו להם גופה או קבר, ובמקרים מעטים ביותר הנפיקו עבור הילדים תעודות פטירה (וגם אי - סוויפות).
- ו. בתקופה האחרונה מתגלים רבים מהילדים (כיום בני 40-45) בחו"ל, ובעיקר בארה"ב. מדובר עד כה כמאות מקרים, שמסיבות שונות עדיין חוששים להחשף.

משלב מוקדם במחקרי את הנושא התברר לי שמדובר ב "סוד השמור ביותר במדינה", כהתבטאותו של אחד מ- 5 בכירי התקשורת הישראלית בנושא. התברר שנעשים כאן מאמצים בלתי רגילים במשך שנים רבות לטייח את הפרשה ולהשתיקה. ממצא קשה במיוחד התחוויר לי מתוך הראיונות עם המשפחות ה"שכולות". אלה טוענות שלאורך כל השנים נתונות הן לאיומים על פרנסתן ואף על חייהן. הללו מוזהרות מלפתוח פה בנושא, ולגולל את הטרגדיות האישיות שלהן בפני אמצעי התקשורת (ובאין ציות מופעל השוט...).

עוד נודע לי על דבר ביצוע מעקבים אחר אנשים המנסים לחשוף את הפרשה ולהביאה לידיעת הציבור, ונסיונות להענישם, כולל דרך רצח-אופי. ומצד שני - על תיגמול אנשים המסייעים בהשתקה. בדיקתי את הפעולות הללו לימדתי מי עומד מאחוריהן. מדובר בגוף מיוחד במסגרת ארגון השב"כ, שכל תפקידו להלחם ב"מחתרת חתרנית תימנית"... בד"כ מופיעים אנשי גוף זה בשמות כיסוי, כגון: אילן רז, ואלכס.

לכולנו ברורה חשיבותו העצומה של ארגון השב"כ לביטחון המדינה, ומתוך היכרות אישית (מ- 6 שנות שרות בצה"ל) אהיה האחרון להקל ראש בתרומתו. אך לא יתכן שבמסגרתו יופעל גוף נגד יהודים כשרים (שכל עונם - שנגזלו ילדיהם), באותן שיטות פעולה הנקוטות כלפי משפחות מחבלים ומרצחים.

ואם מאחורי גוף זדוני זה ופעילותו הנפשעת כלפי אחינו מבני עדת תימן ועדות נוספות עומדת הנחיה ממשלתית, נחוץ לחושפה, להוקיעה בריש גלי ולעוקרה מהשורש.

## מסמך - ב'

כבן למשפחה יוצאת פולין - אוקראינה, וכנכד לאחד מ"האבות המייסדים" של תנועת הפועלים הארץ-ישראלית, חש אני, מתוך תפישת האחריות הקיבוצית, בוושה וכלימה על פשע נתעב זה, ולא פחות מכך על הסתרתו. קשה להעלות על הדעת שבעשור השנים שלאחר שואת יהודי אירופה תיתכן חטיפת ילדים יהודים במסות מהוריהם לצורך מכירתם אל מחוץ לגבולות המדינה, והכל באופן ממוסד. ועגומה המחשבה שבמקום להיכלם ולבדוק הדרך לתקן ולכפר מוקמת חומת שתיקה והשתקה אימתנית. נדרש כאן ועכשיו הליך משפטי מסודר לבדיקה יסודית ושיטתית של הפרשה בצורת ועדת חקירה ממלכתית, שתפעל במהירות לפתרון הבעיה. זוהי אף דרישת המשפחות האומללות, שעד כה נדחתה ע"י הממשלה.

תחת זו הוקמו עד כה ועדות בדיקה וביורור (ליתר דיוק טיוח) חסרות שיניים שלא השיגו כל הישג משמעותי. ואף המלצותיהן לגבי המשך החקירה בכיוונים שונים נותרו תלויות באוויר. האחרונה לטפל בנושא זה, ועדת ביורור בראשות השופט בריטום ד"ר משה שלגי, שמונתה ב- 88 ע"י רוח"מ שמיר, עדיין פועלת (לפחות על הנייר), על אף שהחוקרים שהועסקו על ידיה התפטרו עקב חוסר סמכויות לטפל בנושא מורכב זה (וחסימתם מלהגיע למידע האמיתי בנידון). בחוסר סמכויות מודה אפילו ד"ר שלגי, אך נראה כי אין הדבר מפרע לו לשבת כבר 5 שנים בראשות הוועדה, מבלי לפרסם עד כה ולוא רבע טילה לעולם החיצון, בנושא שהוא בדפן של משפחות בה רבות. כמה שנים סובר הוא שנחכה לפרסום מסקנות וועדתו לגבי כ- 690 המקרים שבבדיקתו? ומה בדבר אלפי המקרים האחרים, של ההורים המושקעים כל השנים מלדווח על העלמות ילדיהם? האם הממסד מחכה שכל הדור ההוא ימות? האם משוכנע הוא שהזמן פועל לטובתו בעניין?

עד לאחרונה אולי כן. אולם בשיחות שערכתי עם בני הדור השני והשלישי לקרבנות פרשה מחפירה זו, מדגישים הללו שמכיוון שלא נראה באופק כל סיכוי לפתורנה באופן ממוסד, הרי שאין מנוס מעיסות פיו, וליא קיום אדומים, ובקרב, והפעם מדגישים הם שלא יהא זה עוד ואדי סאליב, אלא משהו אחר לחלוטין. ואם לכאורה נשמעים דבריהם קיצוניים, אתמה מי לא יצא למלחמה אם יחטמו ילדיו, מחד מבלי לראות עד היום גופה / קבר / תעודת פטירה, ומאידיך תוך השתקתו באיומים לאורך כל השנים.

הגיע הזמן שנפסיק לתפקד כקורבנות לתוכנית ההונאה הגאווית, ששכנעתנו דרך כתבות מוזמנות ועדויות כוזבות כל השנים, להאמין שמדובר בהגומה ובסיפורי-בדים. פרשת חטיפתם של אלפי ילדים ומכירתם החוצה אכן אירעה, ויתרה על כן:

ידוע לי כי עד היום נמצאים ככספות במשרדי הממשלה רשימות כל הילדים החטופים, עם רישום שימתי ומדויק של פרטי ההורים המקוריים וההורים המאמצים.

האם לא הספיקו שנות הניתוק של שני דורות בין החטופים למשפחותיהם? האם לא הגיעה כבר השעה לפתוח כספות אלה?

לאור המוצג לעיל חושב אני שלא אגוים אם אטען שמדובר בכעיה המוסרית מספר אחת של המדינה. היכן תיתכן תופעה דומה באיזו מהמדינות הדמוקרטיות בעולם, שכמסגרתה יעלמו אלפי ילדים בתקופה כה קצרה וכמאפיינים דומים כל כך, מתוך מוסדות מדינה רשמיים / מגודדים / מאובטחים, מבלי להותיר כל עקבות? ואם המדינה מוענת שהללו מתו במעברות וכמתנות, היכן קבריהם של הנפטרים הרבים ואיה תעודות פטירתם? ואם המימסד אכן נקי מרכב, מדוע נדחות כל השנים ע"י ממשלות מהשמאל וממימין גם יחד התביעות להקים וח"ק ממלכתית, שתטהרו מבלי דופי? ומדוע מניסות מערכות הכיטחון והתקשורת לקבורת הפרשה? (והרי ראינו כבר ביצועיהן בשקידה למצוא יוס"ה אחר). והיכן עומדים אנו לנוכח סימני שאלה נוקבים אלו?

הגיעה העת לנתן את חומת השתיקה וההשתקה האופפת פרשה זו. למלאכה מורכבת זו נדרש גיוס אנשי המוסר והמצפון שבתוכנו, שיפעלו לחשיפתה המיידית של האמת עד תום. חשיפה זו היא אכן בוחן לערכי השוויון והצדק שבסיסו הספער הציוני, ומבלי פתרון כולל לבעיית שורש זו, המעיבה על השלום בתוכנו, ספק רב אם נוכל לשמור על חוסנו הלאומי-חברתי לאורך ימים, גם אם יושג שלום עם שכנינו!

בברכה

נתן שיפריס  
רח' הזית 33  
נגי-יהודה, 56905  
פקס: 03-5364253

רשימת תפוצה:

דמויות בולטות במגזרים השונים (פוליטיקה, משפט ומינהל, בטחון, מדע ואקדמיה, תרבות וחינוך, תקשורת).



חיים : צדוק

# רק ועדת חקירה שיפוטית יכולה

הטבח במערת המכפלה והאירועים שלאחריו, שבהם נמגעו בחברון ערבים נוספים, חייבים להיחקר על ידי ועדת חקירה שיפוטית לפי חוק ועדות חקירה. ועדת חקירה כזאת נועדה, לפי החוק, לחקור... עניין שהוא בעל חשיבות ציבורית חיונית אותה שענה הסעו בירור". קשה להעלות על הדעת אירוע ההולם יותר הגררה זו. תפקידה המרכזי של ועדת חקירה הוא להגיע לחקר האמת העובדתית. בפרשה זו, ישנם שלושה תחומים עיקריים המחייבים חקירה:

● איך נתאפשרה כניסתו של ר"ר ברוך גולדשטיין לאולם התפילות כשהוא נושא רובה אוטומטי וככליו מספר מחסניות? מה היו הוראות הקבע לשמירה במקום? האם הן היו מספיקות? האם הסידורים במציאות תאמו את ההוראות? על מי האחריות לסידורי הבטיחות?

● ייחקרו המעשה של ר"ר גולדשטיין, רקעו, אישיותו וקשריו. האם פעל על דעת עצמו בלבד או היו שסייעו בידו או נתנו לו הכוונה או השראה?

● מה היתה השתלשלות המאורעות אחרי הטבח, שהביאו להרג נוסף של ערבים בחברון? מי נושא באחריות להרג זה?

המימצאים העובדתיים של הוועדה ישמשו תשתית להמלצות אופרטיביות, להסקת מסקנות ולהפקת לקחים.

בידי ועדת חקירה שיפוטית הסמכויות והכלים למיצוע האמת העובדתית. עוד לא הומצאה שיטה מהימנה יותר לחקירת אמת עובדתית מדרך החקירה השיפוטית. ועדת חקירה שיפוטית מתמנה על ידי נשיא בית המשפט העליון, ובראשה הנשיא עצמו או שופט שהנשיא קובע. הוועדה מקיימת ישיבותיה בסומבי, אלא אם כן מדובר בעניינים ביטחוניים מוכחים ואם ישנם כאלה המחייבים סודיות.

בכוחה של הוועדה שתקום לכפות הופעת עדים. יהיה עליה לשמוע עדי ראיה, יהודים וערבים, חיילים, שוטרים ואנשי ביטחון בדרגות שונות, מתפללים ופצועים ערבים, תושבי קריית ארבע, תושבי חברון ערבים ויהודים וחברי ארגונים וקבוצות ש"ר גולדשטיין נמנה עימם.

ועדת חקירה שיפוטית תזכה לרמת האמינות הגבוהה ביותר שאפשר להגיע אליה בארץ ובעולם.

עלינו ללמוד מניסיון העבר. ב-21.8.1969 הוצת מיסגר אליאקא. הממשלה ברא שותה של גולדה מאיר החליטה שתוקם ועדת חקירה שיפוטית, ונשיא בית המשפט העליון מינה ועדה בת המישה חברים, בראשות השופט יואל זוסמן, ובתוכם שופט ערבי מוסלמי וראש עירייה ערבינוצרי. איש לא יכול היה להטיל ספק באינולותה של הוועדה ובאמינות הרו"ח שלה. הרכב הוועדה הזאת ראוי שימש דגם לוועדה במקרה הגובחי.

בשנת 1982 החליטה הממשלה כראשותו של מנחם בגין שתוקם ועדת חקירה שיפוטית לחקירת הטבח שביצעו הפלנגות הנוצריות בלבנון במחנות סכרה ושתילה, שנשלסו אותה עת על ידי צה"ל. חקירת הוועדה, מימצאה המלצותיה קבעו הן את אחריותו היסירה של הפלנגות ואת אחריותו העקיפה של הדרג המדיני הצבאי בישראל. גם מסקנות הוועדה הו נתקבלו בישראל ובעולם כתיאור נאמן של האירועים וכהסקה אמיצה של המסקנות המתחייבות.

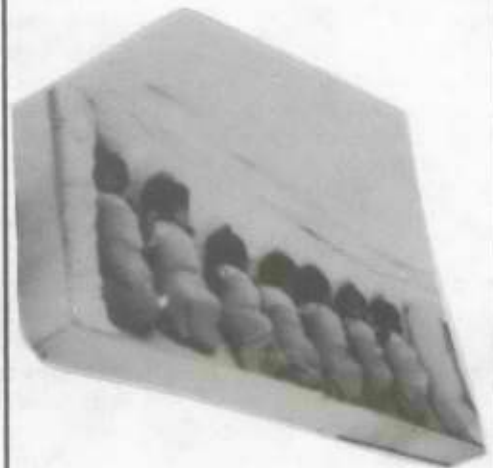
בשנת 1990 נתמנתה על ידי ראש הממשלה יצחק שמיר, ועדת בירור" לבריקת האירועים בחד הבית ב-8.10.90. גם אם לא היה ספק לגבי כושרם האישי ויושרם הציבורי של חברי הוועדה הזאת, הייתי סבור אז - ואני סבור גם היום - שהממשלה שנתה כאשר העדיפה ועדת בירור חסרת סמכויות ומעמד חוקי על פני ועדת חקירה שיפוטית. רו"ח ועדת הבירור השאיר אחריו תהיות לאימעטות, ורבים בארץ ובעולם אינם רואים בו תיאור מלא ומוסמך של הטבח בהרהיבת והסקת המסקנות המיבצע" ות והאישיות.

לחקירת הטבח במערת המכפלה והאירועים בחברון שלאחריו, ררושה ועדת חקירה שמאחוריה המוניטין והיוקרה של מערכת השיפוט הישראלית, על עצמאותה ואי תלותה. ועדת כזאת תהיה מהימנה ומקובלת על הציבור בישראל. היא תהיה גם תשובה הולמת לתביעות שתיערך חקירה בינלאומית. רק ועדה כזאת עשויה לזכות באימון הקהילייה הבינלאומית ואף באמונו של לפחות חלק מהעולם הערבי.

חיים צדוק ח"כ ושר המשפטים לשעבר היה בין האחראים לקליטת עליית מרבד הקסמים מטעם הסוכנות היהודית ושימש גם כעוזר למנהל מחלקת הקליטה של הסוכנות. הוא ידע היטב מה נעשה במחנות ובמוסדות הרישמיים. כשאר חבר מרעיו, לאחר מעשה: הוא לא ידע, לא ראה, לא שמע, לא מבין בכלל על מה מדברים... והמעניין ביותר, מתעלם מהצורך להקמת "ועדת חקירה ממלכתית שיפוטית" לפשע נגד עם זה.

למרבה האירוניה, בענין "אירועי חברון" נראה כי הוא "התעורר" ו"לימד" את העם כי - "רק ועדת חקירה שיפוטית יכולה" !!

## כך "סחרו" בהם "הגורמים הרישמיים" 7 בארגז





# הקץ לצביעות או תשובה לסופר עמוס עוז

ביום ראשון, טז' באדר תשנ"ד, הופיעה כתבה של מר עמוס עוז בעיתון "ידיעות אחרונות" - תחת הכותרת "לקרוא לרצח רצח" (רצ"ב צילום המאמר).

במאמר זה, עומד הכותב הרב משולם עוזי, ראש עמותת "משכן - אהלים" להשיב באותו סגנון בדיוק "תשובת - המשקל" למקהלת הצבועים הממסדית והתקשורתית, כדבריו.

## משולם עוזי

לקרוא למכירת ילדים ממוסדת  
פשע נגד עם  
לקרוא לקשר שתיקה והשתקה ממוסדים  
"הרצחת וגם ירשת"

בהקמת המדינה "הצינית" הוּו נעלמו, נגנבו ונמכרו אלפי תינוקות וילדים וצאי קהילות תומן מורח ובלקן, ממוסדות מדינה רשמיים, ממחנות עולים מגודרים בנדרות תיל ושמונים כמחנות - ריכוז ומ-32 בתי חולים ובתי יולדות רשמיים בהליך ממוסד ומתואם.

המושעים היו אנשי ממסד רשמיים מוכרים, שמדינת ישראל הפקידה בידיהם מוסדות שלטון, רשויות מחוקקות, שופטות ומבצעות - דהיינו "מושעים בצמרת"

אלפי משפחות יוצאות תימן, מורח ובלקן, נותרו ללא ילדים, ללא קבר, וללא תעודות פטירה עד היום למעלה מ-40 שנה.

דור שני ושלישי למושעי צמרת" אלו עוסק בקשר נפש ממוסד של שתיקה והשתקה ואינו בורח באמצעים ( עיינו כתבה ב"יש עניין" גליון

על פשע נוראי זה (לא "טירוף רנע") לא הוקמה עד כה ועדת חקירה ממשלתית, דהיינו ועדה על פי חוק, משום שכל ממשלות ישראל סרב לקבל החלטה כזו למרות דרישת אלפי משפחות אומללות למעלה מ-40 שנה. רק מידי פעם נזכרו ע"מ ל"שחרר קיטור" להקים "ועדות ברור" - ועדות טיוח" ועדות עקרות ללא סמכויות חוקיות כלשהן.

הראשונה, ועדת בהלול - מינקובסקי (67-68) שעסקה ב"טיוח" הנושא והשניה ועדה בראשות השופט בדימוס, משה שלני, שהחלה עבודתה ב-88 ועד כה למעלה מ-5 שנים טרם "סיומה" לחקור את הניירות "שאזנם" כי הרי את המושעים אין לה סמכות לחקור הם "מושעי צמרת"!!

בממשלה זו, שר המשפטים **דוד ליבאי, שהודרו** לדרוש הקמת ועדת חקירה ממשלתית לאירועי חברון **מסרב בתוקף** להקים ועדת חקירה ממשלתית, לחקירת "פשע נגד עם" זה, כל זה לא מנע בעד כמה אנשי תקשורת מאנף **הלוחמה הפסיכולוגית הממסדית**, להופיע בתקשורת האלקטרונית והכתובה ולספר על "מות - הילדים" (חסרי תעודות פטירה ומקום קבר עד היום, שנעלמו באלפים ממוסדות מדינה רשמיים ובזידי הוריהם תעודות ממסדיות סותרות ומשוונות) במפלצתיות מוסרית שלא היתה מביישת שום גלוחי ראש נאציים.

ביום 8 ביוני 1960 דנה הכנסת בפרשת חטיפת הילד **יוסליה שוכמבר** ע"י **סבן** ר' **נחמן שטרקס**, רה"מ דאז דוד בן גוריון הטיל במחצית מרס 1962 על איסור הראל ה"ממונה" דאז על כל שירותי הבטחון לחפש את הילד באשר הוא ולהחזירו ארצה, מיטב הכוחות של שירותי הבטחון והחקירה של מדינת ישראל ערכו חקירות, בדיקות וחיפושים בארץ ובחז"ל עד שאחר שלושה וחצי חודשים, נילו את הילד שנחטף ע"י **סבן** בחז"ל והשיבוהו לאימו, כל זה ע"ח תקציב המדינה.

אך אלפי ילדים ש"מקום קבורתם לא נודע" עד היום, אינם יוסליה שוכמבר שנחטף ע"י סבו, הם נס אינם עשרות פלסטינאים, משפחותיהם האומללות הקרועות והדויות אינם בעלי שמות כ"שוכמבר" או "אבן סנינה" לעניינם מספיק (אם בכלל) ועדות ברור שיחקרו "ניירות שאינם"!!

כן, כן, צביעות ממסדית ותקשורתית מדרגה ראשונה, **מוסר כמול ומצפון מזויף!!**

עוד היום, צריך עם ישראל לדעת כי מנהיגיו הממוסדים הינם "מושעי צמרת" הקשורים לפשע נגד עם באחד מ-3 הדרגות הבאות:

1. העלמת, נגיבת ומכירת ילדים וכוש יקר של קהילות תימן, מורח ובלקן.
2. שתיקה ממוסדת מחפירה.
3. השתקה ממוסדת אימתנית.

עוד היום, צריך לקום העם הזה, לזעוק ולדרוש הקמת ועדת חקירה ממשלתית בדלתיים פתוחות (בדיוק כמו באירועי חברון) כי **"נבלה נעשתה ונעשית בישראל"!!!**

אלפי משפחות יהודיות טהורות, ממתניות למעלה מ-40 שנה ליוצרי קשר עם בניהם שנחטפו ונגזלו מהם.

לילדים הקטנים זה דור שלישי, מסבירים "בין ארבע קירות" כי הינם אירחים "ממעמד הפועלים" (בהגדרת איש השבי"כ המשתיק - אילן רז) ולא ממעמד "בעלי המניות" - "הוואספים" של מדינת ישראל. לילדים הרכים מספרים בסתר על ה"שווארצעראט" ועל הימערנקעראט" - משתפו הפעולה המתגנמלים ע"י השלטון ה"יוואספי".

מתדרכים אותם להניד "יעיש" (יחיי) השלטון הוואספי) ליתקשורת מטעם" כי הרו השלטון כאן הינו דיקטטורה שפלה במסווה של דמוקרטיה - זאב בעור של כבש.

אך במסתרים, תכער אש "וואדי סאליב" אבל הפעם במהדורה שונה לחלוטין.

המשך בעמוד הבא





תחילת ידעות אחרונות  
מיום 27.2.94

# עומם עוז לקרוא לרצח רצח

המשך מעמוד קודם

במשך כל ה-40 השנים מאז ביצוע הפשע הנוראי והמשיכו בקשר שתיקה והשתקה שומעים אנו "בתקשורת מטעים" תגובות שונות ומשונות, מגעילות ומחליאות. "היתה אנדרלמוסיה בראשית שנות המדינה", "לשווארצע ולפרענק, היו הרבה ילדים והיו ניצולי שואה שנתרו ללא ילדים", "השווארצע והפרענק, יביאו עוד הרבה ילדים לעולם ונתרו ניצולי שואה שאינם יכולים להביא עוד ילדים לעולם", "היתה תמותה, כל הילדים מתו במחנות" (מעניין, "מניפה המונית" שהפילה חללים באלפים, ללא קבר, ללא תעודת פטירה וללא ועדת חקירה ממלכתית!), "חלק מהתינוקות שגדלו אינם רוצים בקשר עם הוריהם הביולוגיים" (כאילו להורים הביולוגיים, שנחטפו ילדיהם ביד ודוגית אין זכויות ואין רשות), "חריגו!", "מה יגידו האומות?"

מר עוז, מר רבין, מר ליבאי וכל הצבועים הממסדיים, האומנם "לא תגובו" (כגונב נפשות מדובר) ו"לא תרצחו" - שפיתך דם יומיומית של אלפי משפחות שליבם שותת דם, ו"לא תנאף" - אפשרות לנשואי אח ואחות, ו"לא תהמודי" - חמידת נפשות ורכוש לא לכם תקפים רק במקרה שהקורבנות הינם שמאלנים, "וואספים", "שוכמכרים" או פלשתינאים!!

תשובתכם לשאלה זו, לא תקבע את עתיד האיזור ולא את עתיד השלום הפנימי, לכל היותר אולי יש בכוחה לקבוע, סוף סוף, אחת ולתמיד כלשוונכם: א. "מי הם אנשי התועבה" - לא ב"טורף רעני" אלא בפשע מאורגן וממסדי

ב. מי המיט וממיט קלון על עם ישראל?  
ג. מי הוא נטע רז בישראל?  
ד. בקיצור:

מיהו יהודי ומי אינו אלא "ערב - רב וואספיי" נושא תעודת זיהוי מזויפת עם השם "יהודי"?  
ג. מר עמוס עוז קיבל את העלון שהפיק מר נתן שיפרים (עין בייש עניין) גליון 131 ש.ו. ע' 18) כמכתב אישי שנשלח לאנשי ממסד ציבור ואקדמיה ועד כה טרם הגיב! בודאי לא כמאמר "מרשים" ב"פראבדה" של **המדינה!!** כמאמרו הרצ"ב.

**\* כתבה זו ראשונה  
בסדרת כתבות תחקיר  
בנושא. בכתבות הבאות  
יופיע תיעוד של  
מסמכים וחומר מצולם  
בלעדיים!!**

הרוצח הזה והמסיתים הקרובים לו עשו ברוק את מה שהמאס הג'יהאדי קיוו שיעשו. רוצחים ומסיתים מן המאס עשים ברוק מה שהקנאים היהודים מפנים מהם שיעשו. כאילו יש בחושך איוו ועידת אוסלו מהופכת, אשר בה אין לצדדים שום קשר להסכים על מטרתם המשותפת: להסכיב את השלום בסם ובנקמת.

עשרות משפחות ערכיות מתברזן לא תראי נה עוד לעולם את אבא, את האב, או את הבן. לילדים הקטנים יצטרכו להסכיר שהנרצחים נרצחו כנקמה על מות נרצחים אחרים, שנרצחו גם הם כנקמה על רצח שבא כנקמה על רצח או אולי יסכירו לזם שזה קרה כדי לגרום לכך שלא יבוא שלום, מפני שהשלום נרדע מן הפר וז. אלא אם כן יקטו עכשיו כשני העמים אלה הבוחרים בחיים ויגשימו כמהירות ובהחלטה נחושה את הבחירה בחיים.

כל הבורך שידר והדיו תגובות שונות ראש הממשלה, אישים פוליטיים ובהם ראשי מפלגות הימין, הביעו כל מיני פלצות וזעם על הרוצח. אחרון דומב, דובר המתנחלים, לא שיבח את "המעשה המוסרי" אף כי גילה הבנה גם הרב הראשי, הרב לאו, גינה את "שפיכת דם מים" - ועקף את המלה "רצח", אולי מפני שהנרצחים לא היו יהודים. בין המגיבים המודיעניים ספרתי המישה או שישה יהודים שומרי מצוות, שכולם גינו את "האירוע", מהם גם כמלים קשות, אבל אף אחד מהם לא כצא לנבזן לקרוא לרצח רצח. קשה אישא להימנע מהצטן שאלה אתם לדוברים אלה, שאלה שאינה ישראלית פלסטנינית ואיננה ניצחית. נית אלא היא שאלה מסקית בין יהודים ליהודים אחרים: כבר כפרסוף ניחוני המתחרת הר הודית, לרבות המורשעים ברצח, נמצאו הרבה יהודים שומרי מצוות שביקשו תגינה לבחורים טובים שלקחו את העוק ליהודים". מדוע כעצם האמתק גם הפעם הרב הראשי ושומרי מצוות אחרים, בנינוי. שפיכת דמים" ולא קרא לרצח רצח ולרוצח - רוצחו מה שטו של סבז פורים בחברון שפך המתך על הגוייטה מעשה פזיז של כן יקח תקיחתו חריגה האומנם. לא תרצח" תקפי רק כמיקרה שהקרוב נלול לאם יהודייה או התגייר סבלח

תשובת יהודים אלה לשאלה הזאת לא תקבע את עתיד האזור ולא את עתיד השלום והשטחים. היא גם לא תקבע מידו רצח ומה הוא רצח. לכל היותר, אולי יש כמזהה לקבוע סוף סוף אתם ולתמיד מיתו יהודי. ומי אינו אלא חיובאללה חובש כיפת.

ביום שישי בבוקר רצח מתנחל מתברזן עשרות מתפללים ערבים במערת המכפ" לה. הרוצח היה כהניסט מוכר שמדינת ישראל המקדה בידיו נשק, כפי שהמקדה נשק ביד עשרות כהניסטים אחרים. אחרי הטבח הטל עוצר על חברון. על קריית ארבע, אמר מסקר הצבא באיזור, לא הטל עוצר, "משום שלא התקבלו הנחיות כאי להי. רק בערב נזכרה והממשלה להכניס גם את קריית ארבע לסגר, שלא מנע בעוד כמה מתנחלים מרוצים להשיע במלחיוזיה ולברך על טבח הימים משפע במסלגותיות מוסרית שלא היתה מכרישת שום גלוחי ראש.

ביום 17 בספטמבר 1948 נרצחו בירושלים הרוזן ברנארוס ואחר פעוריו בידי יהודים חמושים מאירגון בלתי ידוע שקרא לעצמו "חזית המלחמה". אף שהפשע היה חמור הרבה פחות מסבז והמתפללים במסרת המסלה, לא היסט רוד כן גוריון אף לרגע: בתוך יומיים מירסמה הממשלה הזמנית של ישראל תקנת חמורות המסילות עונשים ככדים לא רק על טוריסטים פעלים אלא גם על כל חבר באיר גון טוריסטי. לח" והחזית המולדת" הסרזו אירזוני טרור והוצאו אל מתוך לתוק. כעצם ימי המלחמה הקשה ציווה כן גוריון להקצת כוחות צבא גדולים להכנעת הטרור היהודי. כמאמרים איש נעצרו מיד לארץ הרצח והטר שים נרצחים נערכו במקומות שונים בארץ. ראשי לח" נאסרו והעצמו לרין.

עוד היום היה על הממשלה להוציא את הכהניסטים והדומיהם אל מתוך לתוק, לעצור ולהעמיד לרין מסיתים ידועים, לערוך חיפוד שים מבית לבית בקריית ארבע ובאתן התנחלויות המשמשות מעוזים של כהניסטים, ול" הרדע ביחמתה כי בעקבות הטבח במסרת הכי כפלה תשקול להקדים ולצרף כוח משטרה פלסטני המוס לשמירה על נקודות מערות לפרענות גם מתוך לתועמי עזה וירדן.

אינני ידוע אם מישור סייע לרוצח, אף כי את המסיתים אנתו מכירים מומן - אלה הכי סיתים שלא נרדשו ולא ינרדשו אל מעבר לגי נול ובתייה לא יידרשו ולא ייאטמו. אבל איני ני ראה שום הבדל בין הרוצח הזה והמסיתים האלה לבין רוצחים ומסיתים מן המאס והג'יהאדי המוטלמי: אלה האלה עשים כל מה שכוחם כדי שמלומת ישראל ערב לא תתיר ים כפשוטה אלא תהפוך למלחמת רת בין הידי דרם והאיסלם, בין אלוהים לאללה, עד שיטת דרם והערזנה.



מבצע "סרבד הקסמים" מבצע שנועד להעלות "אלמנט עמלני" כהגדרתו של לוי אשכול ששימש בעבר גם כראש ממשלת ישראל. בין הנסעים הדחוסים, היו שני האחים היתומים שעלו בגפם למטוס. רציב צילום תעודת עולה מסי-056738



מסמך א'

# שואה ממוסדת בארץ הקודש ילדי תימן, מזרח ובלקן המכורים

**תיעוד**  
סיפור טראגי אחד מתוך אלפי  
סיפורים מתועדים  
**הרב משולם עוזי**  
עמותת משכן אהלים/ ראשל"צ

## במדינת "ישראל"!!

שם משפחה: שוכמכר	שם פרטי: יוס'לה	≠	שם משפחה: תנעמי	שם פרטי: תנעמיה
משפחת אבו סינה מחברון.	משפחת תנעמי			

<ul style="list-style-type: none"> <li>ועדת חקירה ממלכתית</li> <li>בדלתיים פתוחות.</li> <li>תקשורת נחרצת</li> <li>ועקבית עד לחשיפת האמת.</li> </ul>	!?	<ul style="list-style-type: none"> <li>ועדת חקירה</li> <li>ממלכתית בדלתיים פתוחות.</li> <li>תקשורת נחרצת</li> <li>ועקבית עד לחשיפת האמת.</li> </ul>
---	----	---

בסוף שנת תשי"ט, זמן קצר אחר הכרזת המדינה, עומדים במדבריות תימן שני ילדים ומבכים מרה את מות אימם, רומיה ז"ל, ממאנים לחינם.

לפני זמן לא רב יצאו למסע, חלקו רגלי, עם יהודים נוספים לעבר מחנה "נאולה" - "חאשד" אשר בעדן שבתימן, בדרכם לארץ הקודש הנכספת. לאחר שיבשו הדמעות אהו יוחיא בן סלימן סעיד למשפחת תנעמי - בן 14 השנים, בידי אחותו הקטנה תנעמיה בת סלימן סעיד. בת ה-7 ואמר: "אחותי תנעמיה, אחותי האהובה. אמא, נוחה עדן נמטרה, רק את ואני נשארנו, אבי יתומים אבינו שבשמים, הוא שומרנו ומצילנו. מבטיח אני לך כי אהיה לך גם אבא וגם אמא, לעולם לא נפרד". שני האחים האהובים אוחזים זה ביד זו חשו בהלמות ליבם וברגשות סוערים וגואים המשיכו עם השוירה לכיוון מחנה "נאולה". בתאריך ה-20.11.49 נחת בארץ מטוס שהגיע זה עתה מתימן במסגרת

מסדה התעופה הגיעו האחים יד ביד למחנה עין שמר ב', במחנה שוכנו האחים באותו אוהל. אחר מספר חודשים, בתאריך ה-7.3.50 (ימים ספורים לאחר פורים), הגיעה אישה גבוהה בעלת הופעה מרשימה וסמכותית למחנה. יחיא, שבהמשך "עיברתו" את שמו לזכריה, מספר: "האשה הביאה עימה בנדים יפים וחדשים והלבישה את אחותי בהם. אחותי היתה ילדה יפהפיה, כאשר אני מתבונן באורלי בתי (כיום בת 21) אני נזכר בתווי פניה של תנעמיה, אחותי היקרה. למתע, הודיעה לנו האשה כי היא לוקחת את תנעמיה עימה, למחנה מעבר של עליית הנער בתניה. לא הבנו מה מנסתה, ומרצנו בכבי מר, חשנו כי רוצים לקרוע אותנו אח מאחותנו ואחות מאחיה. לא נרגענו מהבכי, רק כאשר הבטיחה לנו האשה ששאר תבוא ותיקח גם אותי". למחרת ה-8.3.50, המתין זכריה (יחיא) תנעמי בכליון עיניים לאותה "עברת מהודרת" אך לשוא, התחושה היתה נוראית. "כל הלילה לא עצמתי עין" מספר זכריה ובתאריך ה-9.3.50 יומיים לאחר שלקחו את תנעמיה חזרה אותה אשה והודיעה לזכריה: "אין לך אחות יותר, תנעמיה מתה". "קיבלתי הלם" אומר זכריה "איך זה יתכן? אחותי הרי היתה בריאה וחזקה! האם בין יום מתה? האשה לא הסבירה יותר, היא לקחה אותי עימה למחנה המעבר של עליית הנער בתניה. המעניין בדבר שבתעודת העולה, כתב וחתם הפקיד הרשמי ביום יציאתי עם אותה הגברת, בטוסה הבא: "יצא את בית העולים עין שמר ביום: 9.3.50 יתום ע.ג. מ.מ. (מחנה מעבר - מ.ע.) עם אחותו תנעמיה סלימן סעיד" (עין מסמכים ב' 1 - 2) אבב, "האשה ההדויה" לא דאגה להביא בנדים חדשים גם לזכריה, היא גם "שכחה" להזכיר לו, כי עליו להיות נוכח ב"קבורת" אחותו וכי עליו "להתאבל" על תנעמיה אחותו היחידה. עד לתאריך ה-20.7.50 שהה זכריה במחנה המעבר בתניה, לא היתה מינה בה לא חיפש את אחותו במחנה אך לשוא.





בגיל 17 עבר זכריה מהמוסד לקיבוץ חפץ חיים, לאחר מכן התגייס לצה"ל ואחר שרתו הצבאי התגורר מספר שנים בקיבוץ שעלבים, כשנשא לאשה את מול עברו לכפר סבא, בה הקימו את ביתם ובה הינם מתגוררים עד ליום זה עם ילדיהם.

במשך 44 השנים שחלמו לא נרגע זכריה ולא נח. לא היתה אישיות ציבורית או פוליטית מוכרת, לא היו גורמי תקשורת, לא היו גורמים תורניים ממוסדים חרדיים או לאומיים אליהם לא פנה. התכתבותו הרבה עם הגורמים השונים לא נשאו פרי. גם פניותיו הרגשות לאנשי אמי"ן, שבייכ ומוסד לשעבר לא נשאו "פרי" (ראה מסמך דו).

ב-20.7.50 הועבר זכריה למוסד של פועלי אגודת ישראל (שר הסעד בתקופת המשע הממוסד היה השר איציה מאיר ליון מאגדת ישראל וסגן מנהל המחלקה לטיפול בעולה במשרד זה באותה תקופה, היה בן דודו מר אבינודור פאר, כיום תושב אלון שבות).  
במוסד זה "הפגינו" זכריה את ההנהלה, בשאלותיו אודות אחותו תנעמיה. כבר אז הרגיש כי מתעלמים ממנו ומתחמקים משאלותיו, פשוט, מנסים "לטייח" (ראה מסמך ג), המעבר למוסד "אגודה".

בגיל 17 עבר זכריה מהמוסד לקיבוץ חפץ חיים, לאחר מכן התגייס לצה"ל ואחר שרתו הצבאי התגורר מספר שנים בקיבוץ שעלבים, כשנשא לאשה את מול עברו לכפר סבא, בה הקימו את ביתם ובה הינם מתגוררים עד ליום זה עם ילדיהם.

במשך 44 השנים שחלמו לא נרגע זכריה ולא נח. לא היתה אישיות ציבורית או פוליטית מוכרת, לא היו גורמי תקשורת, לא היו גורמים תורניים ממוסדים חרדיים או לאומיים אליהם לא פנה. התכתבותו הרבה עם הגורמים השונים לא נשאו פרי. גם פניותיו הרגשות לאנשי אמי"ן, שבייכ ומוסד לשעבר לא נשאו "פרי" (ראה מסמך דו).



זכריה תנעמי: "אין לי ספק כי לאחותי סיפור בהיותה בת 7 כי נפטרת, בדיוק כפי שסיפור לי. נראה לי כי בשל גילה הרך וניתוקה מהארץ האמינה לסיפור נוראי זה ולכן אינה מחפשת אותי".

№ 56738  
דף קופת חולים

תעודת בתי חולים

בכנס כיום

קבל ציוד

יציא כיום

20 יולי 1950

זכריה תנעמי

החזיר ציוד

סודר לשיכון

קבל איש...  
20/7/50 הנבנה לי חב' תנעמי  
מחלקת הקליטה מנהל מדרום  
התיבה 410  
מנהל





# המחלקה לעלית ילדים ונוער

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

## פחנה עלית הנוער נתניה

מספר תעודת זהות

נתניה יום 21.12.49  
מ.י. 201 - 200

אני ר. ס. קינן  
מקימי מוסד

עשוי ועזר צדקה להקמת א' הילדה בת 6 שנים

סודע מודע ארבע, לקנייה לתינוק בת 6 שנים  
אני התקנתי את זוג עיני, לעיני, מאת הילדה  
בקיאה אפלת ביום עיני, בעתה ארבע ארבע ואני, וללא  
באמת יום, עיני, ארבע וקנין. אי עיני  
הילדה בת 6 שנים.  
ביום יום ביום ארבע וקנין. ארבע וקנין בת 6 שנים

15/12/49  
ר. ס. קינן

"טיוח" ב' (גורם רשמי) זיוף למפרע!  
ד"ר שרשבסקי "הילדה מתה ב- 3.2.50 למרות הטיפול בבית"ח".



הבת אורלי כיום בת 21. כאשר אני מתבונן באורלי בתי, אני נזכר בתווי פניה של תנועמיה אחותי היקרה. תנועמיה אחותי כיום בסביבות גיל ת-50, מקווה אני כי כתבה זו ותמונות אלו יוכלו למצוא דרך לארצות הברית, באמצעות המעילות הברוקה של עמותת "משכן אהלים" ותבוא ברכה על כל מתרגמי כתבה זו, לשמה האנגלית.

מעיון בחומר ומחקירתנו התברר כי יש לנו עסק עם פשע ממוסד ומאורגן והשאלה המנקרת היא, האם אלו בשם "יעקב" ייקראו ובשם "ישראל" יכוננו ועתה ניתן לחומר המתועד את רשות הדיבור.

### הסוכנות היהודית לארץ ישראל המחלקה לעלית ילדים ונוער

ירושלים כ"ד בשבט תש"ו  
14.2.50  
מ.י. 201  
מספר תעודת זהות

מחשבה מס' 212/2

לכבוד  
סר הנכסי זכריה  
שכון מזרחי 9 ב'  
בקר סכני

סר הנכסי הנכבד,

בהשגחה לסכתוך סיום 15.2.50

במסמכים בארכיון זכרון צדיקן שאחותך הנכסי ספריה ז"ל ילידה 1943, הביעה ארצה ברור האויר (אנטי) כנראה יחד איתך) כחודש דצמבר 1949 וסודרה במחנה נתניה.

היא נפטרה מקדחה המום במאריך 3.2.50.

תעודת המסירה וסקום קבורתה אפשר לדעת לקבל בספרד מרטה התושבית במחנה.

ככבוד רב,  
ד.ר. סמירן ז"ל  
הסרה הרטואי

"טיוח" א' (גורם רשמי)

מכתבו של ד"ר שמעון זק מחשרות הרטואי של הסוכנות היהודית. מצויין בו כי תנועמיה נפטרה ב- 3.2.50 שכחו בסוכנות כי בתעודת העולה נרשם כי ב- 9.3.50 חודש אחרי "מסירתה" עזבה עם אחיה חיתום למחנה מעבר לנתניה. (עיין מסמך ב' 2 לעיל). דחינו או שהיתת "תחייית מתיים" או התגנם חידוע "לשקר אין רגליים" (מחקו את המיותר).

מס' 20451  
14.2.50  
אל : מר אומנסקי  
באת: ד"ר סמירן  
הנדון: מפרטה הנכסייה סלמה  
ב-3.2.50. נפטרה בכיה"ח המרכזי בעבולה התניכה תנ"ל, ממחנה נתניה. היא חלמה ב-2.2.50 בחום ותקאות הכוונה ותוכנסה בר ביום לביה"ח. לפי תודעה רומא המחנה קבעו בכיה"ח אה מדיאבנזות קדחת המום. בקשתה בכיה"ח דו"ח רטואי.

"טיוח" ב' (גורם רשמי) זיוף למפרע!!  
ד"ר סמירן ב- 3.2.50 נפטרה בבית"ח המרכזי בעמולה.





**"טיוח" ה' מסמך רשמי בחתימת יהודה ברוש מזכיר המועצה הדתית עיר יזרעאל עפולה מתאריך 11.5.87**  
**"תאריך פטירה: י"ח שבט תשי"ו 5.2.50"**  
**(עד כה - עיינו במסמכים "הרמואים" לעיל - תאריך "הפטירה" היה 3.2.50)**  
**כאשר תאריך הפטירה משתנה לסיווגין ההמשך ברור.**  
**"בסיוור שערכנו שינוי בחלקת הילדים לא מצאנו מצבה ע"ש הנ"ל". (השווה למסמך הקודם).**

**זיופי משרד הפנים**

**מדינת ישראל**

משרד הפנים  
 אגף עליה ורישום  
 הסת" לרישום האוכלוסין  
 ירושלים

הטקסט: כ"ב בסיוון תשל"ב  
 (5.6.72)

מספר: 4/161452  
 3000

לכבוד  
 מר זכריה הנעמי  
 מדנתי ב' 9  
 רחוב שנתה אסף  
 כפר סבא

הנדון: בירור רשום פטירה סעד הנעמיה ס.ד. 4/161452

לא עלה בידינו למצוא רשום פטירה על שם הנ"ל, בתיק האישי שברשותנו אין כל הודעה פטירה.

כמי שנאמר לך במכתב הליכה לעליה ורישום כנחניה מיום 10.3.1972 עליך לפנות כנדון אל הסת" הארצי של המטירה.

כבוד רב,  
 א' (חתימה)

אס/אס

**"טיוח" ו' ה"חתום" המבולבל א. נחמיאס במכתב מתאריך 5.6.72 "לא עלה בידינו למצוא רשום פטירה ע"ש הנ"ל, בתיק האישי שברשותנו אין כל הודעה פטירה".**  
**לאחר כ- 4 שנים שכח ה"חתום" המבולבל א. נחמיאס את המסמך הנ"ל והוציא תעודת פטירה! לבקשתו של זכריה.**  
**כן, הבנתם, תעודת פטירה מזוייפת! בחתימת ידו. (ראה טיוח ז') רשימת הזיופים:**

1. מספר הזהות - חסר!
2. על תאריך "הפטירה" ו"תחיית המתים" כבר דברנו מספיק!
3. אין לא סיבת הפטירה ולא חתימת רומא כמקובל.
4. השם אינו נכון!

השם הפרטי תנעמיה, הפך בתעודת הפטירה המזוייפת לשם משפחה. ותנעמיה המכה לשלמה!  
 דחינו זיוף ממסד ומאורגן - משע נגד עם!

**המחלקה לעליה ורישום הסוכנות היהודית לארץ ישראל**

**מחנה עליה הנוער**  
**נחניה**

נחניה יום, 28.6.50 מס' 1136

לכבוד  
 ד"ר טמיר  
 רומא, עליה הנוער  
 ירושלים בית יהלום.

א.א.א.

בחסותה למכתב מיום 12.6.50 הננו להודיע כי בשנת 1948 מתה במחנה הילדה בנדלה שולמית, נקברה בבית הקברות של כח-תקוה. בשנת 1950 מתו: הילדת סעדיה הנעמיה שלמה, נקברה בבית הקברות בעפולה. הילד יעקב זלילה רדה נקבר בבית הקברות בפתח-תקוה. (מטירת הרישום הודגשו).

וענינו אל הקרוב הקרוב בתוגמת האמת.

בכל הנוגע  
 (-) ד"ר טמיר  
 מחנה עליה הנוער נחניה.

**"טיוח" ד' (גורם רשמי ממוסד)**  
**מסמך מתאריך 28.6.50 חתום ע"י המזיף ד"ר טמיר מרקל ממחנה עליית הנוער נחניה. "בשנת 1950 מתו: הילדה סעדיה הנעמיה שלמה, נקברה בבית הקברות בעפולה. (השמות הפרטיים הודגשו)" מינינו אל חברות הקדישא בהזמנת מצבות".**

**המועצה הדתית עיר יזרעאל עפולה**

בית עבודה י"א אייר תשמ"ז (11.5.87) מס' 2886

לכבוד  
 תנעמי זכריה  
 רח' שנתה אסף 8  
 כפר סבא 239 44

א.א.א.

הנדון: הילדה שלמה הנעמיה ז"ל.

הרדניי לאשר בזה כי בספר הנפטרים שלנו רשום: ילדה שלמה הנעמיה עליה הנוער נחניה 6 שנים.

תאריך פטירה: י"ח שבט תשי"ו 5.2.50

בסיוור שערכנו שינוי בחלקת הילדים לא מצאנו מצבה ע"ש הנ"ל.

כבוד רב,  
 יהודה ברוש  
 מזכיר המועצה הדתית

יכ/הר







# קשר השתיקה והשתקה

## מוגש כחומר למחשבה לקראת הכתבה הבאה

כ"א בסמוך, תשנ"ד 5 בדצמ' 1993	בטר"ד
אסיה יקניא הקנייה רה 2.1.5 גלא	עבר מערכת החדשות/קול ישראל מאמצעות פרסום חס (5420790-03) 6951243
הגזון: פירע	
1. במאריך כ"ג.12.93 הגיש ד"ר חן שיכרס מסמך וולקני המזהה נגד סורים בן מורה סנקציה המדינה בגין: א. שימוש לרעה בכח המשרה. ב. הפעלה סיועיות, שלא לצורך של המשרה. הגנב סורים בן מורה ניסתה באמצעות הפעלת המסמך "מאיים וזהפחיק" את רעיוה שכן המסתכן הגנב אורה שיכרס המועלת במסגרת עמותת "משכן-אהלים" בנושא הכאוב של סכרת ילדי חיסן מעל 1,250 ילדים וקרוזב ל-500 ילדי מורה ובנקן. הנושא עומד לעלות בפרס הקורבים בבטוח, על כל חיבסו האפרים. ג. רצ"ב אישור בדבר הגשת התלונה, וכן חובסת חברי בסת מושא. ג. פרטים נוספים בסל: 03-5360133 03-5364253 03-6358862	
בכבוד רב הוא מאסינים במקורות הוכשרה במדינה - ישואה ע"ס נסיון סוכה "עאותת" משכן-אהלים" רח' כפר אזה זו ראש"ל	אלה... הוא... נא... 8.12.93

**פ ר י נ ג י ש ר א ל**  
משרד מבקר המדינה

נציבות תלונות הציבור  
 ת"ד 569, ירושלים 91006  
 טל' 551411

י"ב בתשרי תשנ"א  
 1 באוקטובר 1990

משוהבטק צ"ל נא  
 ת.ק 210156

מכבוד  
 מר זכריה תנעם'  
 רחוב שטחז' אמי 8  
 כפר סבא

אילון זכבר,

עם כח וחובסת למעשה בן אחוה נתון כמאוא' במכתבך מיום 16.9.90, כעשרי. עלי כמדודיעך כי אין הנושא בתחום מסככות של נציבות תלונות הציבור, מועיד 239 (2) לחוס מבטרי המדינה טובע כי כא יחית בירור תכונת שחונשה לאחד מעברת טנה מיום המעשה שעליו נטבה התלונה או מליום שמיפשה גרוע כמחולקן, כפי המאוחר יותר.

בכבוד רב,  
 חיים סמטוניים  
 המשנה למנכ"ל נציבות תלונות הציבור

משרד מבקר המדינה  
 85-12-533  
 תחנת מסרבים

**אישור בדבר הגשת תלונה**

אשרתי  
 תאריך הגשת התלונה: 8.12.93  
 תאריך קבלת התלונה: 8.12.93  
 תאריך מעקב התלונה: 8.12.93

אשרתי  
 חן נעמרכס  
 עו המחתק

התלונה: אסיה יקניא  
 מספר תלונה: 534445  
 תאריך: 5-12-93

מספר תלונה: 534445  
 תאריך: 5-12-93

מספר תלונה: 534445  
 תאריך: 5-12-93

מספר תלונה: 534445  
 תאריך: 5-12-93

25 11233  
 חתום

\* קבלת מידע המיועד לפרסום \*

# עמותת משכן אהלים

רח' משה בקר 18 אזור התעשייה הישן, ראשל"צ 75359 טל. 03-9647614, פקס: 03-5364253

כ"ד באדר תשנ"ד  
(7 למרץ 1994)

לכבוד השר/ח"כ :

שר/ח"כ נכבד !

בתאריך ל' כסלו תשנ"ד, נר שישי של חנוכה (14.12.93), "הורידו" ח"כ דוד מנע ורענן כהן הצעות דחופות לסדר היום ל"מזנון הסופגניות" של הכנסת הנכבדה !  
זאת עקב אילוצי מכתבנו אשר נשלח לכל השרים והח"כים בחודש אלול תשנ"ג, בענין:  
א. מכירת ילדי תימן, מזרח ובלקן בעשור הראשון לקום המדינה, בצורה ממוסדת.  
ב. קשר השתיקה הממוסד הנמשך עד ליום זה.  
ג. קשר ההשתקה הממוסד הנמשך עד ליום זה ב"פיקוח אילן רו איש השב"כ".  
ד. "ועדות - הטיוח": 1. ועדת בהלול - מינקובסקי (67/68).  
2. ועדת שלגי. (למעלה מ-5 שנים חוקרת "ניירות שאינם" ! וטרם סיימה).

## הדרישה

**"הקמת "ועדת חקירה ממלכתית בדלתיים פתוחות"  
(בדיוק כמו "אירועי חברון תשנ"ד")**

## הליך הדיון בכנסת

שר המשפטים דוד ליבאי ב"שיטה הידועה" ! וכצפוי, בהסכמתם המיידית של הח"כים "מורידי" ההצעה תוך "היתממות מפליאה" ! הביאו להסכמת רוב (מ-12 ח"כים שישבו במליאה) שאנני הבית, כי הנושא יועבר לוועדת קליטה ועליה. (אגב: עד ליום כתיבת מכתב זה טרם נעשתה גם "פעולת-טיוח" זו !)

בעבר, דנו בנושא ב"ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת" (שנת 1966)  
עקב הצעה לסדר היום של ח"כ דאז ברוך עוזיאל.  
(אך שכחו אז ל"הוריד את המים" !)

## דהיינו:

פעולות **"טיוח כללי" !!** של כל חברי **"משכן - שאננים - של הכנסת"**  
אגב: כל ה"בדיחות" מתועדות אצלנו, אפילו זריזותו של היו"ר שבח וייס (ניצול שואה הרגיש מאוד ל"עוולות נגד פלשתינאים") לטקס "סופגניות החנוכה" ! - מעניין שב"אירועי חברון"  
נפגעה הכנסת "מצפונית" מ"אזני ההמון" של ח"כ חנן פורת ! - ובקשת היו"ר לקצר הדיון  
מ-10 דקות, ל-7 דקות.



מסמך - ד'

שר/ח"כ יקר !

**"העם כאן לא מטומטם ! הכתובת כבר כתובה על הקיר ... !"  
אל תאמרו בעתיד:  
"ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו" !!!**

נא תשובתכם המדוייקת, בבקשה:  
(סמן X במקום הנכון)

- אני תומך בהמשכת "הטיוח בכנסת" בשיטות דלעיל בועדות שונות ובהשגחה.
- אדרוש בדחיפות להקים "יד ושם" ו"אהל יזכור" למאות הילדים שעד היום "מקום קבורתם" לא נודע.
- אעלה הצעת (צ)חוק "להוציא מחוץ לחוק" כל מי שידרוש "ועדת חקירה ממלכתית".
- אדרוש ואוביל להקמת "ועדת חקירה ממלכתית מיידית ! " בדיוק כמו ב"אירועי חברון" באותו קצב מזורז ובדלתיים פתוחות !

---

אישור התשובה בחתימת ידי

תשובתך או "התעלמותך" ! יועברו לציבור ברחבי הארץ וגם בחו"ל !

בכבוד רב,

**עמותת משכן אהלים**

רח' משה בקר 18, ראשל"צ מיקוד 75359

לכב' הרב עוזי משולם  
רח' משה נגר 18  
משכן אוהלים  
ראש"צ

א. נ.

הנדון: ילדי חינוך הנעדרים

אח כתובת כבודו קיבלתי מחברה אשר שמעה במקרה בדיון שמדובר בנושא שאני  
כה מרבה לדבר בו.

להלן סיפור משפחתנו העצוב:

בשנת 1949 עלו הורי ארצה מסורקיה עם חינוכם בן ה-7 חודשיים, קיבלו אוהל  
בבאר יעקב והחמקמו שם.  
בדיוק אז החל אצל החינוך תהליך נבישת שיניים, והרי כולנו יודעים כמה מציק  
תהליך זה. לכן, אמי במסרה להקל על סיבלו פנונה למרפאה הקרובה כדי לקבל איזון  
משחת הרגיעה. אלא שבמקום להתכוונן בחינוך ולנסות לעזור, הפנו אותם לבית  
חולים הדסה בתל אביב, וכאילו קשרו ביחד קשר, גם שם לא בדקו ולא ניסו לעזור  
ומיד החליטו לאשפזו ואח ההורים הורידו למרחץ, ושם בתחבא החתימו אותם על  
כמות לא מבוטלת של ספססים, ובחור עולים חודשים כשאינם מכירים את האשה וכמוכן  
שלא יודעים קרוא וכתוב בעברית חתמו על כל מה שהתבקשו בידיעה שהם נמצאים  
במדינת ישראל, וכיהודים במדינתם אף אחד לא יפגע בהם לרעה.

היום אנו סבורים שיחכו וחתמו על ספסי ויחזרו על הילד ונהגו בהם בעורמה.  
כמו רבים אחרים שנפלו באותו פח, (זאת אנו יודעים בדיעבד) ומרגע זה ואילך  
לא נתנו להורים להתקרב למוטת הילד ומיד שילחו אותם מבית החולים.

ההורים שלא הבינו את פשר התנהגות המוסדה הזו עברו לילה קשה וארוך מדאגה  
והחליטו שהם הולכים בבוקר מוקדם להוציא את הילד מבית החולים ויהי מה,  
מאחר ואינם רואים הצדקה באישפוזו אך אביו ! עם הגיעם למיטת הילד שהיתה  
ריקה נתבשרו שהילד מת וצוות בית החולים כבר דאג לקבורתו, כך שבהורים לא  
נשאר אלא לקבל את הבשורה כמשעוממה וללכת להתאבל בבית.

זו היתה מכה שלא חשב לעולם, הרי זו רמאות !  
האם יכד שהיה בריא מאוד פרט לכך שהיתה אי נוחות בשל נבישת שיני החלב שלו,  
כך סתם מת פתאום ? ואם כן מדוע לא ראו ההורים את גופת הילד ומדוע לא  
השתחו בקבורתו ?

כל הסיפור הזה מצוץ מתאבעב ולפי מיטב הבנתנו הילד שהיה יפה באופו מיוחד  
הועבר לאיזו משפחה חשוכה ילדים ובסת במחיר טוב.

עברו מאז 45 שנה אך הכאב לא נשכח, אין יום שאימי אינה מדברת עליי וחושבת  
איך גרמו לה עוול כזה ? הכאב לא מרפה ממנה היא מחפשת את דמותו על כל פנים  
חרשות, וכך על פני ילדים, מחפשת אולי תראה איזה ילד הדומה ליבנה האבנז, ואולי  
יהיה זה בנך.

הסרגלית הזו מרחפת במשפחתנו מאז שאנו מכירים את עצמנו, אנו שלושה ילדים  
שנולדנו אחרי המקרה, אבל כולנו מרגישים היטב את הכאב של האח החסר במשפחתנו  
אשר בודאי חי כאיזה שהוא מקום ולא יודע מי הוריו ומי משפחתו האמיתית.  
סימנים מזהים קשה לתת מחזור והוא היה חינוך, אמי זוכרת נקודת זמן די בולטת  
ברגל מעל הקרסול, שיער שטני, עיניים בהירות, פנים כהירות ועגולות וכמוכן  
שיש לנו תמונה המתנוססת בכניסה לבית הורי, כך שהם וכל הנכנס, רואה אב, אם  
ותינוק מאושר ברועוניה של אם מאושרת האווחות בילדה בחזוקה, כאילו שאחיה  
זו תמנע את הקטן הילד ממנה באכזריות, כפי שנעשה במציאות.

שם הילד - שלמה סורז'ין  
שם האב - שבחאי סורז'ין  
שם האם - שרה סורז'ין

הכתיבת היא הכת שנוכחה אחרי המקרה

שמי: נחמני שושי (נשואה)  
כתובת: עין הקודא 36 ראש"צ  
טלפון: 03-9670117

אשרה אאז אט תציל אג' קטר 'ט' וילדז באצט' ה'  
אל' התבולות של' לנגזא אלו' ו'אח'ה'.

בייבי ה'

וינה ה'

ע'ה' נחמני



7/12/1993

לכבוד  
נשיא מדינת ישראל  
מר עזר וויצמן  
ירושלים

נכבדי נשיא המדינה;

הנדון: הטרגדיה של גניבת ומכירת ילדי תימן (ואחרים) עם קום המדינה.

אנכי, חן שיפריס, בן 58, חוקר חקלאי במכון וולקני, יליד עין-גנים, מושב הפועלים הראשון בא"י, ליד פתח-תקוה. בין ידידי ילדותי מעין-גנים משה אייזנברג (האלוף מוסה פלד), הלל ספקטור ועוד. משפחתי מיוודת עם משפחת טלי לב מכפר ביל"ו, וקשורה משפחתית אל משפחת ענפי, ראודור ואיילת.

אבי שעלה ארצה ב-1904 והיה ב-1906 המכונאי הראשי של "עתיד" - בן שמן, עבד ב-1907 עם זליג וויצמן ב"עתיד" - חיפה. לאחרונה, מתוך ספר הקונגרס הציוני הראשון, התרשמתי מאד מפעילותו הכלכלית ציבורית של אביך ז"ל בגולה ובארץ.

ולעניין מכתבי זה;

מצורף חומר המתעד את גודל הטרגדיה ודרכים לפתרונה. יוצאי איקרית וברעם מסוגלים להמתין דורות, ואולי יסתפקו בזיכרון בלבד, בדומה למקסיקנים הזוכרים את טקסס וקליפורניה "שלהם".

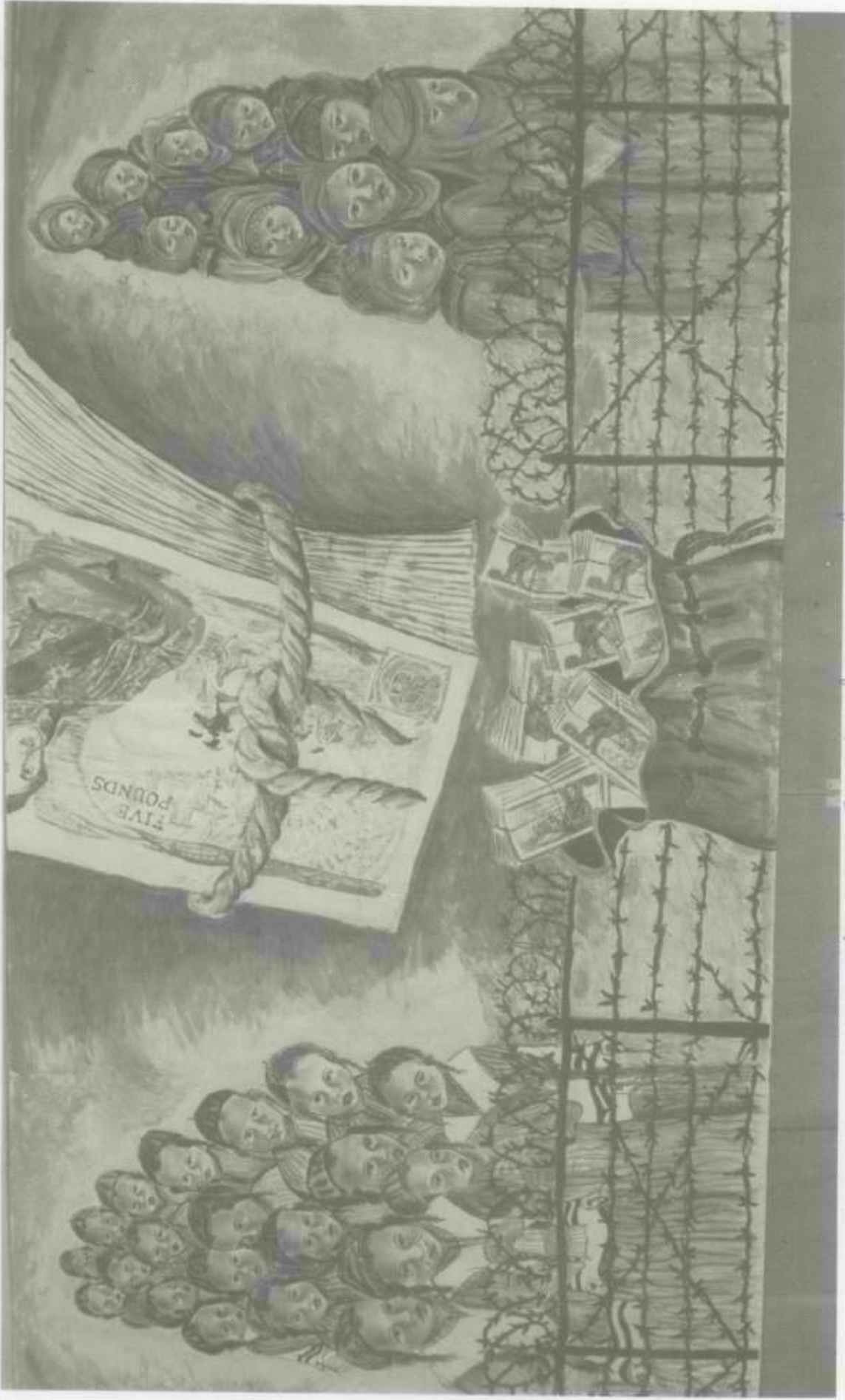
לעומת זאת, אומר בוודאות כי יוצאי תימן לא יוכלו עוד להמתין, ואני חושש מפני פיצוץ חברתי רב ממדים. מקורב אני לקבוצה שרובה בני-תורה (ואיני משתמש במונח דתיים), גילאי ארבעים פלוס מינוס, כולם בוגרי צ.ה.ל אשר ממתניים שנים רבות לפתרון הבעיה בצורה ממוסדת. לקבוצה זו הנהגה רבת השראה, שלקריאתה יתגייסו מיד אלפים. הדרישה התמימה: "את אחי אני מבקש", אותה השמיע יוסף בפרשת השבוע האחרון, מתמצתת את הבעיה. אינני בן-תורה אלא אדם חפשי (חילוני ?), היודע כי הקבוצה בה מדובר נחושה לשבור את מערכת ההשתקה בדרכים בלתי צפויות. לכן, מביא אני את קריאתי ואזהרתי זו גם אל כבוד נשיא המדינה.

מי ייתן ותמצא במהרה הדרך לוועדת חקירה אמיתית.

מכבדך מאד,

ד"ר חן שיפריס  
רח' הזית 33, גני יהודה 56905  
טלפון: 03-6358862

נ.ב. אשמח להיפגש להבהרה נוספת.



702 אנלי פרי  
 50

פריינד  
 לוי

N 22413909

קורא יקר !  
 חומר תיעודי בכתב, קלטות "וידיאו" ו"אודיו" בנושא, ניתן לקבל תמורת תרומה סימלית למפעל קדוש זה.  
 בעמותת "משכן אהלים" רח' משה בקר 18, א. התעשייה הישן, ראשל"צ מס': 03-5364253  
 ניתן גם להשיג "סטוקרים" ו"חולצות לילדים" עם הפרסומת:  
 "מדונה שמכרה את בניה סופה שתומכר לאויביה"  
 "הקץ לקשר השתיקה וההשתקה בפרשת מכירת ילדי תימן ומזרח"  
 "הבוז לשת"פניקים יוצאי תימן ומזרח. הקץ לשורצערטאט. זכרו את קץ היודנראט".